

Fem principper for en balanceret grøn skattereform for landbruget

1. **Vi skal levere de resterende 5 mio. ton CO₂e:** Mankoen i Landbrugsaftalen er på 5 mio. ton CO₂e. Den er vi helt opsatte på at levere på, så vi når i mål med de ambitiøse klimamål. Det er afgørende, at grøn skattereform anviser vejen til at indfri målsætningen baseret på en kombination af forskellige virkemidler med det sigte, at grøn omstilling og udvikling af erhvervet går hånd i hånd. Det indebærer markante investeringer i erhvervets udviklingstiltag og en grundlæggende grøn afbureaukratisering. Det følger den tilgang, som et bredt flertal har fulgt i andre klimaaftaler, og det skal sikre, at vi kommer i mål med klimamålsætningerne.
2. **En aftale skal leve op til Klimaloven og sikre den regionale balance:** Klimaloven står hensynene til erhvervsudvikling, konkurrenceevne og lækage meget klart. Dansk erhvervsliv og fødevarerproduktion skal udvikles og ikke afvikles. Det bør også indebære et stærkt fokus på den regionale balance, så indfrielsen af klimamålsætningerne ikke medfører markante tab af private arbejdspladser i landdistrikterne. Det skal man særligt have for øje i forhandlingerne om en grøn skattereform for landbruget, da fødevarerproduktionen og følgeindustrien står for en stor del af de private arbejdspladser i land- og yderkommunerne.
3. **Hele fødevareklyngen skal udvikles:** Det er positivt, at der også tegner sig et bredt flertal for, at provenuet fra en CO₂e-afgift skal blive i landbruget som en målrettet grøn omstillingsstøtte samt at anvende yderligere statslig finansiering for at sikre en positiv udvikling af erhvervet, hvor vi kan holde på arbejdspladserne og være et reelt grønt foregangsland. Her er det afgørende, at tilbageførslen af provenuet sker ubureaukratisk og under hensyn til sektorbalancen i fødevarerproduktionen, så alle dele af fødevarerhvervet udvikles og bliver mere klimaeffektive. En grøn skattereform må ikke føre til en skævvridning mellem de enkelte sektorer og driftsgrene i fødevarerproduktionen, så eksempelvis arbejdspladserne i forarbejdningsleddet på mejerier og slagterier forsvinder.
4. **Fair incitamenter for den enkelte landmand og virksomhed:** Hvis en grøn skattereform skal være retfærdig, skal den levere positive incitamenter for den enkelte landmand. Det indebærer, at den enkelte landmand, som laver et produkt, som forbrugerne både nationalt og globalt efterspørger – og som samtidig tager de tiltag i brug, som er udviklede og udbredte i erhvervet – skal belønnes økonomisk. Modsætter man sig – på bedriftsniveau – den grønne omstilling og nægter at tage de tilgængelige tiltag i brug, så er det fair, at der er en økonomisk konsekvens. Men det er ikke fair, at man bliver straffet økonomisk, bare hvis man eksempelvis producerer et animalsk produkt – men for øvrigt gør det relativt klimaeffektivt. Samtidig skal en grøn skattereform styrke den økonomiske gulero for den enkelte landmand til at bidrage til energiforsyningen – og dermed skal landbruget fortsat hjælpe andre sektorer med at reducere udledningerne.
5. **Undgå værditab:** Et stort og hidtil underbelyst emne i debatten om en grøn skattereform handler om det markante værditab, som en høj CO₂e-afgift vil medføre. Værditabet er tidligere blevet opgjort til op imod 274 mia. kr. Det vil ikke bare trække en række landbrug ind i konkurs, men også påvirke dele af den finansielle sektor. Det kan koste dyrt for lokalsamfundene i Danmark – og derfor skal den grønne skattereform udstikke en positiv og optimistisk kurs, som sikrer, at investeringerne i landbruget og udlånene til landmændene fortsat kan realiseres.